

214
Korten få fara.

Mel.: Du är visst en smula dragen.

Nu i fyra år har tiden
varit tokig, sne och vriden,
men den är väl snart förliden,
skall vi hoppas, eller hur?
Så vi åter kan få andas,
riktigt dricka bågarn ur
och se nya dagar randas,
utan restriktions bestyr.

Refr.

Sedan så kan korten fara
där di kommit har ifrån.
Vi skall noga, akta bara,
att det ej blir annat tvång.
Det är svårt i våra dagar,
riktigt kunna klara sej
ifrån alla kristidslagar
så det ej blir något grej.

Se'n så får man åter äta,
nubben i sej kanske peta,
det blir grejor skall ni veta —
bara den vill räcka till!
Men man har väl apparaten
i fall det är så man vill,
ta' sej, mer än en till maten,
så, nog räcker det väl till.

Refr.

Sedan så kan boken fara
där den etc.

Se'n när sta'n blir, som den varit,
och all jäkelskap har farit,
blir det inte någe marit
äter få det lite glatt.
Se'n man åter kan sig svänga
med hjärtas kära skatt
och se gulascher hänga
i ett hörn, å så, godnatt.

Refr.

Sedan så kan de få fara
där di kommit har ifrån,
Vi skall noga, akta bara,
att det ej blir annat tvång.
Det är svårt i våra dagar,
riktigt kunna klara sej
ifrån alla kristidslagar
så det ej blir något grej.

Jeange.

Ola Petter.

Mel.: Petter Jönsson.

Ja utav pojkar ja många tiotal känner
och alla är de ju mina trognaste värner
men blott en enda som ja ha kär i livet
å denna pojken har Ola Petter ju blivit.